

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlevéltár (városház,
földszint 7. sz. lde küldendők
a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. Ide küldendők
az előfizetési díjak és hírde-
tések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

A kisipar és a városok.

A változott viszonyok folytán az ipar terén méltán tehető fel a kérdés, vajjon szükséges, hasznos-e a vásár a kisiparosra, avagy káros? Erre a kérdésre az iparügyek téréen nagy ismeretkörrel és áttekintéssel bíró egyik országos szaktekintélyünk úgy nyilatkozott, hogy a vásárok szaporítása nem kívánatos, mert azok a kisiparos helyzetén nemcsak nem lendítenek, hanem arra hátrányosak.

Ha a vásárokról beszélünk, meg kell különböztetnünk az országos és heti vásárokat s előre kell bocsanunk azt, hogy alig van intézmény, melynek csak előnyei és egyuttal hátrányai ne lennének: midőn tehát a vásárok szükségességéről, hasznos vagy felesleges voltáról beszélünk, azt kell vizsgálnunk, vajjon az előnyök, avagy a hátrányok vannak-e túlsúlyban ezen régi intézmény-nél?

Az ugynevezett országos kirakodó vásároknak az ország tulnyomó részében, t. a hegyvidéktől eltekintve, ma már nincs értelme és jelentősége. Ezen városok vásárló közönsége mai nap ugyanazokból kerül ki, akiknek piaci központja az országos vásár tartásának helye, akik tehát az ugynevezett heti vásárokat is felkeresik. De míg az országos vásárokat az ország minden vidékéről egybesereglett kétes existenciák keresik fel selejtes áruikkal, amelyekkel minden anyagi és erkölcsi felelősség nélkül csapják be az egyszerűbb vásárló közönséget s ezzel a helyi és járási iparosoknak elviselhetetlen versenyt támasztanak, addig a heti vásárok vevőközönsége többnyire ismerős iparosoktól szerzi be szükségletét, a vevő és eladó között allandó üzleti viszony fejlődik, az iparos jó árut méltányos árban kénytelen a piacra vinni, hacsak vevőit elveszíteni nem akarja.

Míg tehát az ugynevezett országos kirakodó vásárok nemcsak azon szempontból, mert a kisiparosra nagy költséggel és idővesztéssel járnak, úgy, hogy az iparos a legtöbb esetben reáfizet árujára, vagy alig keres azokon minimális hasznot, hanem azért is károsak, mert a kisiparost reászoktatják a felületes, tökéletlen és hanyag, az ugynevezett „vásári“ munkára. A kisiparnak csak úgy van célja és létjogosultsága, ha cikkeit ugyanazzal a külső csinnal állítja ki, mint a nagyipar s mellette jó anyagból tartós, gondos, tökéletesebb munkát állít elő. A vevőnek ugyanis csak ily módon térülhet meg az a többletkiadása,

melyet a drágább kézimunkáért kénytelen adni s a kisiparos csak ezáltal egyenlítheti ki a nagyobb tőkével, tökéletesebb munkafeloszlással készült nagyipari és a kisipari termékek között létező előállítási költségkülönbséget?

A heti vásároknál csakis a fentebb felhozott hátrányok állanak fenn. Iparosaink hetenkint legalább is két délelőtti vesztitnek a munkaidőből, mi teljesen munkanélkül telik el, sőt ha zord időben a piacon való ácsorgással szerzett megbetegedéseket is számítjuk, a munka mulasztás még nagyobb.

A heti vásárok ezen hátránya kétségtelen. Míg azonban az országos kirakodó vásárokat a mai változott viszonyok közepette határozottan károsoknak, feleslegesnek s így megszüntetendőkné tartjuk, addig a heti vásárokról ugyanez nem mondható. A heti vásárookra való járás nem okoz számbevehető költséget, a munkamulasztást mérsékelheti a kisiparos az által, hogy a piacra nem maga áll ki, hanem neje, vagy olyan hozzátartozója, aki munkát nem mulaszt. A heti vásárok hátrányai tehát mérsékelhetők, a vevőközönségre pedig határozottan előnyösek, megkönnyítik a választást s nem járnak azzal az idővesztéssel, mely az iparosnak otthonában való felkeresésével járnak.

Midőn tehát a vásárok felett itélkezünk, különbséget kell tennünk az országos kirakodó és heti vásárok között s míg az elsőre nézve teljesen osztjuk azt a felfogást, hogy azokat szaporítani nem célszerű, hanem ellenkezőleg azok megszüntetendők, a heti vásárok előnyei még mindig túlsúlyban vannak hátrányai felett s így azokra szükség is van.

Más kérdés, vajjon ezen heti vásárokat az iparosok nem tudnánk-e más módon pótolni? Igenis, ez lehetséges volna, de csak szövetkezeti alapon. A kisiparosoknak előbb-utóbb meg kell érteniök, hogy a nagyiparral egyenlőtlen eszközökkel folytatott küzdelemben csak úgy lesznek képesek magukat fentartani, ha szövetkeznek s ezzel megszerzik azon előnyöket, melyeket a nagyiparnak a tőke nyújt.

Anyagbeszerzési és áru-értékesítő szövetkezetek s ezek által fentartott közös boltok és raktárak tetemesen leszállítanak nemcsak az előállítás, hanem az értékesítés költségét is s így a mai-nál sokkal előnyösebb helyzetbe juttathatnák a tengődő kisiparos osztályt.

A mult idők elavult intézményét, a vásárokat

csak ily módon lehet és kell majd megszüntetni, illetve új, a mai viszonyoknak megfelelő intézménnyel pótolni.

A kedvezményezésnek azonban nem fölülről, hanem az iparosok köréből kell kiindulnia, a kormány és közegei csak támogathatják a kisiparosok életre való törekvéseit.

A kisiparosok helyzetén semmi más nem segíthet, csak a szövetkezés.

M. O.

Az 1909-ik évi költségvetés és a „Debreczen“.

Lapunk legutóbbi számában közöltük városunk főszámvevőjének *Roncsik Lajosnak* jelentését, mellyel a város 1909. évi költségvetését be-terjesztette a tanácshoz. A főszámvevő kimutatja, hogy annak dacára, hogy a törvényhatósági bizottsági közgyűlés által megszavazott fizetésrendezés összegét felvette a költségvetésbe, a jövő évben nem emelkedik a pótdó és ezen állítását a bevételi és kiadási rovatok reális beállításával igazolja.

Az 1909. évi költségvetést a következőkben jelenti be a főszámvevő:

A rendes bevétel	2.800,510 kor. 34 fil.
A rendkívüli bevétel	372.500 kor. — fil.
Összes bevétel	3.173,010 kor. 34 fil.
A bevételi összeggel szemben	
a rendes kiadás	2.876,043 kor. 54 fil.
a rendkívüli kiadás	489,538 kor. 10 fil.
Összes kiadás	3.375,581 kor. 64 fil.

Igy tehát a bevétel és kiadás közt mutatkozó 192,571 kor. 30 fill. hiány 1.051,000 korona egyenes állami adó 18,5%-ában talál fedezetet.

A költségvetés tételei az egyes rovatokban érthető és az elfogulatlan vizsgáló előtt teljesen meg vannak okolva.

Ennek dacára a »Debreczen« c. lap f. hó 15-iki számában cicerós nagybetűkkel hirdeti azt a veszedelmet, hogy a pótdó emelkedni fog. A cikkelyíró ezt nagy általánosságban mondja, de semmivel sem igazolja és bizonyítja. Siránkozik és műkönyveket hullat a város polgárainak megterhelése felett, sőt be sem éri a jeremiádokkal, hanem, mint egy jövendőző lélekkel megáldott próféta, megfesti a város jövőjét sötét ecsettel és még sötétebb színekkel.

Hivatkozik, hogy a város légvárat épít és anyagi zavarokba sodorja önmagát. Szerény célzást tesz a józan észre, elkeseregven, hogy csak annyit költünk, amennyink van. Mindezek az elcsépell frázisok és közmondások hatáskeltés céljából íródtak, mivel azonban a vádakat a cikkely írója semmi elfogadható érveléssel sem bizonyítja, a hatáskeltés célja csődöt mond.

A szél fuvását ismerjük. Tudjuk, hogy városunkban ki arrogálja a pénzügyminiszteri széket. Évek óta ott látjuk ezt a nagy finánc-zsenit a költségelirányzat és zárószámadás tárgyalásánál és bár évről-évre tanui vagyunk működésének, eszméinek, — ha ugyan vannak ilyenek — diadalát nem láttuk sohasem, ami azt bizonyítja, hogy

ma már nem lehet a mult dicsőségéből élni és az eszméket hajszállhasogató okoskodásokkal és rabulisztikával foglyul ejteni.

A közgyűlés többsége ébredezik már a nyomás alól. Nem türi, a rabigát, mellyel véleményét, nézetét és eszméit akarták egyesek szorítani. A közélet fórumán eddig szereplők napja letűnőben van és mi csodáljuk, hogy a legutóbb ért kudarc után miért nem mennek a kévebontogató Zoilusok nyugalomba.

Mert új helyzetet nem tudnak teremteni, a régi alapok pedig, melyen eddig tomboltak, roskadoznak. A haldoklásból pedig nehéz visszatérni az életre. A mór megtette kötelességét, a mór mehet. Ez a klima a klikknek nem ege többé, legokosabb tehát a hatalom foszlányaival továbbállani.

Cikkelyíró azt állítja, hogy a város pénzének nagyrésze gavalléros, uri kedvtelésekre forgácsoldódik szét. Utána néztünk ennek az állításnak és a cikkely ezen egyetlenegy pontját — sajnos — igaznak találtuk. Mert kell-e nagyobb és urasabb kedvtelés, mint mikor *Márlou Imre* biz. tag ur ezreket áldoz a város pénzéből az őt és érdekeit szolgáló »Debreczen« kiadásának, nyomtatásának költségeire akkor, amidőn ezen áldozatot a várostól *Márton Imre* biz. tag uron kívül senki sem kívánja. Nézzen a lelkébe *Márton Imre* ur és onnan azt fogja kiolvasni, hogy a városnak egyetlen egy polgára sincs, aki a város vagyonából annyit pazarolna el a saját dicsőségére és dicsőítésére, mint ő, a takarékosági fő-fő tanácsadó.

Cikkelyíró a hatás kedvéért kész a helyesírás ellen is véteni, két j-vel irván az »ijjesztő pótdó«-t. Mi azonban és igen sokan az 1909. évre előirányzott pótdót nem tartjuk ijesztőnek. Nem pedig azért, mert városunk haladását állítjuk szembe ezzel a százalékkal, másrészt azért, mert a vágyonnal bíró más haladó városok közköltője a 20-80% közt ingadozik. Hogy pedig az a bizonyos felhányt pótdó emelés nem reális beszéd, kitűnik onnan, ha a közköltő tiz évi kimutatását figyelmünkre méltatjuk. Emelkedett városunk erkölcsi és anyagi erőben, de nem emelkedett a közköltő, vagy legalább is nem emelkedett oly mértékben, mint városunk gyarapodott. Ennek oka pedig nem lehetett más, mint az, hogy a közjövendelmek okosan használtattak fel és a városi tanács gondosan felkereste mindama forrásokat, melyek a közköltő emelkedését megakadályozták. Aki nem hiszi állításunkat, az nézze meg a számvevőségnél a közköltő tiz éves számtételeit és a városban figyelje meg a legutolsó tiz év becsületes szándékkal teljesített alkotásait.

Kísérletezésekről is beszél a »Debreczen« cikkely írója. De hogy hol és miben kísérleteztünk, azt nem tudja bizonyítani.

Hogy joga van a költségvetéshez hozzászólni minden adózó polgárnak, az bizonyos. De ezen joggal szemben megkivánhatjuk, hogy csak az szóljon a költségvetéshez, aki biztos szemmel és igazságos ítélkezéssel tud mozogni a számok labirintjében. Ha hiba és fogyatkozás van abban, közös egyetértéssel és meggyőző erővel el kell

tüntetni, ha azonban reális a költségvetés, akkor nem kell a népszerűség nevelése végett folyton a pótdó emeléséről profetiálni, hanem azon vezető tanácsból kiindulva, hogy „salus rei publicae suprema lex esto“-a közköltő százalékában áldozatot hozni a közügyek oltárára.

Cikkelyíró megemlékezik a fizetésrendezésről is és azt mondja, hogy ez nem segít a „kicsinyek existenciális érdekein“. Ugy látszik, hogy megfogtakozott és a kétségbeeséshez közel álló tábor fegyvertársakat óhajtana szerezni a „kicsinyekből“, ez azonban nem fog sikerülni, mert ezek jól tudják, hogy *Márton Imre biz. tag ur egyáltalában nem akart segíteni sem a nagy, sem a kis existenciákon* és mikor már kifogyott a halasztási indítványokból, amelyekben hű fegyverhordozója *Juhász Ignác biz. tag ur* is makacs következetességgel támogatta, végső erőlködéssel egy szövegheylesbítő bizottság kiküldésével akarta megfojtani a fizetésrendezést. Sohse fájjon a *Márton Imre* urék feje a kisebb javadalmazású tisztviselők miatt, mert arra ezek sohasem fogják az ő segítségét, orvosi tanácsát kérni, hanem megelégszenek az a fizetésrendezéssel, amelyet a törvényhatósági bizottsági közgyűlés tiszteletre méltó nagy többsége a város házi pénztárának figyelembe vételével megszavazott. Arra az állításra pedig, hogy „bezzeg ott emelték a fizetéseket, ahol nem kellett volna, de minden szentnek maga fele hajlik a keze“ — csak azt feleljük, hogy akkor *Márton Imre biz. tag ur* a legnagyobb szent, mert ugyancsak maga felé hajlik a keze a 10,000, és immár beperesített 5000 koronás nyomdatartozás ügyében.

A kritika az ügyek vezetése felett mindig jogosult, ha ez az igazságoosság kriteriumaival el van látva, káros azonban ha abban a hatalmi érdekek jutnak előtérbe. Mi pedig a tapasztalatokat összegyűjtve, azt állítjuk, hogy a halasztási indítványt gyártó és helyesbítő urak, nem mindig a közérdek nézőpontjára helyezkedve bírálgatnak, hanem a saját hatalmuk megtartása érdekében dolgoznak. Meggyőződésem, hogy anyagi hasznuk nincs e téren, ennek elérése vagy még csak keresése is távol áll tőlük, de annál makacsabbul akarják visszaszerezni a városi közügyek fórumán azt a népszerűséget, mely az utóbbi időkben összeomlott.

Monomatapában szokás, — hogy mikor az autokrata uralkodó tüsszent, ex offo tüsszentenek a titkos és nem titkos tanácsosok, valamint az ezen nevezetes eseményről harsonák útján értesített alativalók.

Úgy látszik, hogy ezt az exotikus szokást akarta meghonosítani *Márton Imre biz. tag ur* is és habár egyesek viszonozták is a tüsszentést, a sokaság függetlenebb része — főleg az újabb időkben nem hódolt be az akaratnak.

A dicsőség napjai elmúltak. A bálványoknak ma már nincs jogosultságuk. Így tehát az összeomlás nagyon is érthető. (K.)

A napidijas irnokok helyzete.

Irta: Koncz Ákos.

A szervezési szabályzat átdolgozására kiküldött bizottság munkálatát és a fizetésrendezés javaslatát városunk törvényhatósági bizottsági közgyűlésének nagy többsége elfogadta. Ezen javaslatban a napidijas irnokok fizetésének minimuma 3, maximuma 4 korona 50 fillérben állapítatik meg. Ezen intézkedés kétségkívül lendít valamit a napidijas irnokok helyzetén, mert meg vagyunk győződve, hogy a polgármester ur az egyes hivatalfőnököktől beszerzett információ alapján a régi és használható munkaerőket bizonyára a kellő javadalmazáshoz juttatja.

Más kérdés azonban az, hogy vajjon ezzel el lesz-e oszlatva a napidijas irnokok aggodalma jövőjükkel illetőleg. Mert tervezett javadalmukból szűkösen megélhetnek, de a legnagyobb bizonytalanságban vannak arra nézve, hogy miképpen küzdenek meg az életgondokkal, ha a betegség kiveszi kezeikből a kenyeretadó tollat, vagy ha megöregszenek és munkaképtelenek lesznek. Nyomor vár rájuk és kétségbeesés és koldusbot hátrahagyott családjuk részére.

Városunknál ma a szolgazemélyzet és csekély kivétellel az összes alkalmazottak tagjai a nyugdíjintézetnek. Feltétlenül méltányos és igazságos tehát, hogy a napidijas irnokok se nélkülözzék ezen jótéteményt. Az a gondolat, hogy öregségük, elbetegesedésük idejére biztosítva lesznek, az a tudat, hogy haláluk után családjuk némi segítségben részesül, nemcsak munkakedvet ad a közigazgatás becsületes közkatónáinak, hanem idekötöti őket a városhoz és állandó erőket nyerünk, akik betanulva és elsajátítva munkakörük minden ágát, hasznosan fognak működni a város javára.

Valamelyes nyugdíjszabályzatot kell tehát alkotnunk részükre, kapcsolatosan fizetésük rendezésével, vagy pedig be kell soroznunk őket az általános nyugdíjszabályzat keretébe. És mivel nyugdíjszabályzatunk ugyis módosításra szorul, itt a legalmasabb idő arra nézve, hogy napidijas irnokaink jövőjét biztosítsuk.

Napidijas irnokaink ügyét melegen ajánljuk az illetékes tényezők figyelmébe. Az ő mostani helyzetük egyáltalán nem illik be a modern kor keretébe és emberbaráti néző szempontból is immár tarthatatlan. De meg is érdemlik, hogy sorsukkal foglalkozzunk, mert ők hasznos szervei a közigazgatásnak.

Debreczen sz. kir. város bizonyára fog utat és módot találni ezen fontos kérdés mielőbb történő megoldására és el fogja oszlatni emberbaráti határozatával becsületes munkásainak aggodalmát. Mi ez alkalommal a részletekről nem nyilatkozhatunk, annyit azonban már most is javaslunk, hogy ezen szabályzat megalkotásánál nem szabad egy eljárás alá venni azokat, akik hosszú időn át dolgoznak mint napidijasok. Ha a szabályzat liberálisabb nem lehet, annyit okvetlenül eredményezzen, hogy azoknak szolgálati éveit, akik az alkotandó díjnok-nyugdíjszabályzat életbe-

léptekor már tiz évet töltöttek a város szolgálatában, — nyugdíjukba beszámíttassanak.

Az erők helyhezkötésével kétségkívül emeljük a közigazgatás szintjét és a napidíjas irnokok nem fognak évről-évre változni, mint most, mikor csak egy látszólagos és jobb állás elviszi a használhatóbb erőket más pályákra, amelyeken az emberszeretet és méltányosság már biztosítani kívánja jövőjüket.

A polgármester 1907. évi jelentése.

Kovács József polgármester elkészítette városunk 1907-évről szóló polgármesteri jelentését, mely felöleli a közigazgatás minden ágát, beszámol annak összes tagozatairól. A jelentés, mely a legközelebbi közgyűlésen lesz bemutatva, a következő fejezeteket tartalmazza. Bevezetés. — Ügyforgalom. — A közgyűlések ideje és a fontosabb közgyűlési tárgyak ismertetése. — A közigazgatási bizottság évi jelentése. — A városi tanács működése. — A városi árvaszék működése öt darab rovatos kimutatással. — Rendőrség és ezzel kapcsolatos ügyek. — Katonai és illetőségi ügyosztály működése. — Sorozások és azok eredménye. — Adóügyosztály működése. — Közegészségügy. Népesedés és halálozás. A közkórház forgalma és számadásai. A bábaképző intézet. — Mezőgazdaság. — Vásárok. — Terméseredmény városunkban. — Átlagos terményárak. — Állattenyésztésünk. — Erdőgazdaság. — Középitkezések és közutak, burkolatok utcánként kimutatva. — Kövezetvám. — A városi számadások állása. Az 1907. évi zárószámadás általában és rovatokban. Az 1908. évi költségelőirányzat. Törzsménes, törzsgulya, faforgalmi, cserép- és téglagyártási, széna és zab forgalom. — A közköltő 1896—1907. évi kimutatása. Az alapítványi pénztárak forgalma. Városunk világitási vállalata. — Ennek eredmény- és mérlegszámlája. — Légszeszifogyasztás. — Vezetékek hossza. — Évenként való légszesztermelés. — A villamos telep. — Könyvnyomda. Ennek az eredmény- és mérlegszámlája. — A mértékhitelítő hivatal működése. — A közvágóhid forgalma; a levágott állatok száma, vágatási jövedelem. — Egyházak és iskolák fentartási költsége. A helyi tanintézetek állapota. — Ref. akadémia, ref. főgym., r. k. főgymn., állami főreáliskola, a kereskedelmi tanintézet öt tagozata, ref. tanítóképző, r. k. tanítónőképző, ref. felsőbb leányiskola, ref., kath., ág. ev., gör. k. és izraelita polgári és elemiiskolák., kir. gazd. akadémia. Az országos tanítói árvaház. — A nőipariskola. — A város kulturális intézete. — Jótékony nőegylet, dalos egyletek és társas körök. — Városi színház. — Városi múzeum. — A debreczeni posta, táviró és távbeszélő forgalma. — A magyar-osztrák bank debreczeni műveletei. A helyi nagyobb pénzintézetek mérlegei. — Jogszolgáltatás. — Csődök, ezek aktívái és passzívái. — A debreczeni dohánygyár évi termelése. — A munkaszünetések. — Ki- és visszavándorlás. — A város területe és lakossága. — Elhalt tisztviselők és bizottsági tagok kimutatása. — Nyugdíjazások, kegydíjak. — Városunk vallás-

erkölcsi és társadalmi élete. — Thaly Kálmán dr. jubileuma. — A város nevezetesebb eseményei 1907-ben havonként kimutatva. — A tisztviselő, választott és rendes biz. tagok névsora. — A városi levéltárba beutalt szerződések és okiratok. — Befelezés. — Az egész évi jelentés 143 írott oldal, azaz 35 iv.

Elvi jelentőségű határozatok.

Iparhatósági telepengedélyhez kötött ipartelepek engedélyezésénél annak a kérdésnek elbírálása: vajjon a kérdéses ipartelep létesítése esetén a teleptulajdonos kötelező-e a megfelelő szabványnyilatkozat kiállítására vagy sem, nem a közigazgatási bizottság, hanem az illetékes iparhatóság hatáskörébe tartozik.

A m. kir. kereskedelemügyi miniszter 1906. évi 36,707. sz. határozata. A vármegye közigazgatási bizottságának azt a véghatározatát, mely Z. F., az általa Zs. vasutállomás mentén a pálya baloldalán, tüztávlaton belül felépíteni szándékolt lakóház és fatelep felépítésére az 1881. évi XLI. t.-c. 20. §-a szempontjából a hatósági engedélyt hivatali elődöm oly feltétel alatt adta meg, hogy ha építendő a tervezett épületekre vonatkozólag a szabványnyilatkozatot a véghatározat vételétől számított 15 nap alatt a cs. kir. szab. kassaderbergi vasutársaság részére az előirt módon kiállítja s ha folyamodó egyébként a vármegyei építkezési szabályrendelet értelmében az építésrendőri szempontból megkívánt építési, valamint az iparhatósági telepengedélyt az illetékes hatóságoknál megszerzi, fentnevezett részéről a törvényes határidőben benyújtott felebbezés következtében felülvizsgálat alá vettem. Ennek eredményéhez képest a közigazgatási bizottság fentidézett véghatározatának a fatelep engedélyezésére vonatkozó részét az elsőfoku, valamint a másodfoku iparhatósági véghatározatokkal együtt a m. kir. belügyminiszter ural egyetértőleg ezenel megsemmisítem s az illetékes elsőfoku iparhatóságot utasítom, hogy a telepengedélyezési eljárást folytassa, a fatelep engedélyezése kérdésében hozzon érdemleges elsőfoku véghatározatot s a telepengedély megadása esetén határozzon a tekintetben is, hogy az ipartelep létesítése szempontjából szükséges-e a szabványnyilatkozat kiállítása vagy sem. A közigazgatási bizottság véghatározatának a fatelep engedélyezésére vonatkozó része, valamint a fentidézett alsófoku iparhatósági véghatározatok azért voltak megsemmisítendőek s az elsőfoku iparhatóság azért volt a telepengedélyezési eljárás folytatására utasítandó, mert iparhatósági telepengedély alá eső ipartelepek engedélyezésénél annak a kérdésnek elbírálása, vajjon a kérdéses ipartelep létesítése esetén teleptulajdonos kötelezendő-e a megfelelő szabványnyilatkozat kiállítására vagy sem, az 1884. évi XVII. t.-c. 30. §-a értelmében az eljárásra illetékes iparhatóságok hatáskörébe tartozik. Tekintettel továbbá arra, hogy a tárgviratok szerint a lakóház semmiféle üzleti helyiséget nem tartalmaz s a fatelep céljaira kijelölt telekkel szomszédos te-

lekre tervezetett s így annak építési ügye a telepengedélyezés kérdésével kapcsolatban nem áll, ennél fogva a lakóház építési ügye a fatelepengedélyezés ügyétől elkülönítve volt tárgyalandó. Ehhez képest a közigazgatási bizottság említett határozatának a lakóházra vonatkozó részét felülbírálván, azt a m. kir. belügyminiszter ural egyetértőleg jóváhagyom azzal, hogy az elsőfoku építési ügyi hatóság a lakóház építési engedélyének kérdésében a vármegyei építkezési szabályzat szem előtt tartásával, építettő ebbeli kérelme alapján elsőfokban határozzon.

A legtöbb adót fizetők névjegyzékének összeállításánál a nőnek a férj vagyonkezelésétől teljesen függetlenül, saját alkalmaztatása után járó fizetésére kivetett kereseti adója a férj adójába be nem számítható.

184—1908. K. szám. Ő felsége a király nevében a magyar királyi közigazgatási bíróság a m.-i községi képviselőtestület legtöbb adót fizető tagjainak 1908. évi névjegyzéke ügyében Cs. vármegye közigazgatási bizottságának 1907. évi dec. hó 9-én 1616. szám alatt hozott határozata ellen V. Gerő által beadott panaszt 1908. évi január hó 28-ik napján tartott nyilvános ülésében az 1896. évi XXVI. törvénycikk 25. szakasza alapján tárgyalás alá vevén, következőleg ítél: A magyar királyi közigazgatási bíróság a panasznak helyt nem ad. Indokok: A vitás kérdés, amelynek eldöntésétől a panaszlónak a névjegyzékbe való felvétele függ, az, hogy a panaszló nevének tanító-női fizetése után fizetett VI. osztályu kereseti adója a panaszló adójába beszámítható-e? Az 1886. évi XXII. törvénycikk 33. §-ának abból a rendelkezéséből, hogy a férj adójába a nő adója csak akkor számíttatik be, ha a férj a nő vagyonát kezeli: nyilvánvaló és a törvény célzatából is következik, hogy a férj adójába ama vagyon után fizetett adó számítható csak be, amely vagyont a férj, mint ilyen kezel. Tehát a nőnek a férj vagyonkezelésétől teljesen függetlenül, saját alkalmaztatása után járó fizetésére kivetett kereseti adója a férj adójába be nem számítható. Ezért törvényszerűen határozott a közigazgatási bizottság, midőn a panaszló által igényelt ilyen beszámítást és ez alapon a panaszlónak a névjegyzékbe való felvételét megtagadta.

A bérkocsi-iparengedély alapján forgalomba helyezhető bérkocsik számának megállapítására nézve a bérkocsisiparról szóló szabályrendeletekben lehet korlátozó intézkedéseket tenni. Ezen rendelkezések megszegése nem az iparhatóságok, hanem a rendőrhatalóságok hatáskörébe tartozó kihágást képez.

A kereskedelemügyi miniszter 1904. évi 4326. sz. határozata. V. vármegye alispánjának. A folyó évi április 11-én 5753. szám alatt hozott és az elsőfoku iparhatósági ítélettel egybehangzó másodfoku ítéletet, mely özvegy H. E.-né szállodabérlő, vendéglő- és bérkocsitulajdonos, továbbá P. Zs. bérkocsitulajdonos sz—i lakosokat az engedélyezettnél több bérkocsi tartása s illetve bérkocsi-iparnak engedély nélkül való gyakorlása által elkövetett és az 1884. évi XVII. t.-cikk 10. §-ába ütköző kihágás miatt ugyanazon törvény-

cikk 158. §-ának a) pontja alapján 4—4 korona pénzbüntetéssel, illetve megfelelő elzárással bünteti, — vádlottak részéről a törvényes határidőben beadott felebbezés következtében felülbírálat alá vettem. Ennek eredményéhez képest az idézett másodfoku iparhatósági ítéletet az annak alapjául szolgált elsőfoku ítélettel és az egész eljárással együtt megsemmisitem és utasítom Nagyságod utján a sz—i járás főszolgabíróját, mint elsőfoku rendőrhatalóságot, hogy vádlottak ellen a vármegye bérkocsiipari szabályrendeletének 2. és 24. §-a alapján indítsa meg a rendőri büntető eljárást s ennek eredményéhez képest hozzon szabályszerű elsőfoku rendőrhatalósági ítéletet. — Megsemmisítendő volt az alsófoku ítéletek, mert vádlottak azon ténykedésükkel, hogy egy kocsi tartására nyert bérkocsi-iparengedélyük alapján két kocsival gyakorolták a szóban forgó ipart, a bérkocsi-ipar iparengedély nélkül való gyakorlásának kihágását, mely az ipartörvény 10. §-ába ütköznék és a 158. §. a) pontja szerint volna büntetendő, nem követték el, mert az iparengedély nem meghatározott számú bérkocsi tartására szól, hanem a bérkocsi-iparos iparengedélye alapján a törvény szempontjából tetszés szerinti számú bérkocsit tarthat. Arra nézve, hogy a bérkocsi-iparos iparengedélye alapján hány kocsival gyakorolhatja iparát, az ezen iparagra nézve a törvény 11. §-a szerint alkotandó szabályrendeletben lehet korlátozó intézkedéseket tenni. Ez irányban pedig a vármegye területén érvényben álló bérkocsi-ipari szabályrendelet 1. §-a akként intézkedik, hogy az engedély meghatározott számú bérkocsik tartására szól és ugyane szabályrendelet 2. §-a szerint minden engedélyezett bérkocsi a rendőrhatalóság által nyert sorzámmal látandó el. Minthogy pedig vádlottak a tárgyiratokból kivehetőleg csak egy bérkocsi tartására kaptak engedélyt, tehát az általuk használt második bérkocsira a rendőrhatalóságtól számot sem nyerhettek, következésképpen azokat a közönség rendelkezésére sem bocsáthatták anélkül, hogy azok a rendőrhatalóság által nyert számmal el lettek volna látva s amennyiben ezt mégis megtették, a vármegyei bérkocsi-ipari szabályrendelet 2. §-ába ütköző és a 24. §. alapján a rendőrhatalóság által büntetendő kihágási cselekményt követtek el, ennél fogva ez alapon a nevezettek ellen rendőri büntető eljárás megindítását elrendelni kellett.

A vágóhid kibővítése.

A városi Tanács még a tavaszon elrendelte, hogy a mérnöki hivatal adjon véleményes jelentést a közvágóhid kibővítéséről. Ezen megbízásra a mérnöki hivatal a következő jelentést küldte a Tanácshoz:

A közvágóhid bővítését a sertésvágóban mutatkozó helyszűke teszi elodázhatatlanná. Ugyanis az örvendetesen fellendült sertéshus feldolgozás következtében a mai sertésvágó nem felel meg céljainak és mivel a sertésaklok száma is csekély, a forgalomnak megfelelőleg ez is kibővitendő.

A mérnöki hivatal az eddigi sertésakolt alakítja át a sertés feldolgozás céljaira. A koppasztó helyiséget egy

8 méter hosszú toldalékkal látja el. Építeni akar egy béli mosót. A koppasztó helyiség egyrészt huspároló és kimerő helyiségnek szánta. A vágóhid déli oldalán 36 nagy rekeszszel sertésaklot épít. A hűtő csarnokot kibővíti, mert a hűtő csarnok jelenlegi állapotában a falakon, padlón és födélzeten előálló hőmérsékleti veszteség 16,000 kaloriára tehető óránként. Ezen és a fölé építendő új hűtő helyiségnek szigetelése esetében az óránkénti együttes hőmérsékleti vesztesége 9—10,000 kaloriára számítható, tehát óránként 6—7000 kaloriával több fog hűtés céljaira megmaradni a mai gépezem mellett.

A mérnöki hivatal egy téli szalonnahűtő építését is javasolja. Tervez szolgálakás építést. A perzselő teret is megnagyobbítja és pacalmosót is ajánl.

Az utburkolat is alapos javításra szorul. A telep új épületei vízvezetékekkel lesznek ellátva. A sertéskoppasztóban gőz fogja a vizet melegíteni. Az összes új helyiségek beton csatornával lesznek összekötve. A téglakerítés a telep bővítése folytán elbontandó és a szükséghez képest újra építendő. Áthelyezendő lesz a vasuti vágány, melyet meg kell hosszabítani a forgalom lebonyolítása okából. A telep villamos vitágítással lesz ellátva. A régi épületek kijavítása szintén kívánatos.

Az összes átalakítás és modern berendezés 375,000 koronába kerül és pedig:

Szolgálakás	28,472.84 K
Sóház	8,400.75 »
Sertésól	1,772.— »
Sertésbélmosó	10,266.30 »
Sertésvágó bővítés ...	34,611.55 »
Igazgatói lakás	2,055.40 »
Ellenőri »	2,298.90 »
Huskimérő... ..	691.90 »
Trágyalerakó	3,363.20 »
Sináthelyezés	6,689.40 »
Hűtőbővítés	33,995.65 »
Sertésólak	44,513.40 »
Szalonnahűtő	5,657.50 »
Kerítés	13,434.50 »
Burkolat	75,902.— »
Vízvezeték	15,236.19 »
Csatornázás	26,168.— »
Régi épületek javítása	16,226.50 »
Különfélék	45,243.02 »
Összesen	375,000.— K

A mérnöki hivatal ezen átalakítási és bővítési tervezetét a városi Tanács és a bizottságok tárgyalni fogják legközelebb és az ügy ezután a közgyűlés döntése alá kerül.

Hirek.

— **Kirándulás a város birtokaira.** A városi tanács és a tisztikar néhány tagja f. hó 12-ikén kirándultak a város ohati és telekházai birtokára, megtekintendő a bérletet, a gazdasági épületeket. A szemlén jelen voltak: Kovács József polgármester, Körner Adolf és Király Gyula tanácsnokok, Magoss György dr. tiszti főügyész, Roncsik Lajos főszámvevő, Könyves Tóth Kálmán dr. mező rendőrkapitány, Debreczeni Jenő gázgyári igazgató, Vargha Elemér dr. polgármesteri titkár, Tóth Emil dr. és Kovács Kálmán aljegyzők, Udvarhelyi Géza tb. tanácsnok, városgazda és lapunk felelős

szerkesztője. A társaság megtekintette a bérletet, a gazdasági épületeket, majd Fried Emil és Gara Alajos vendégszerető uriasztalánál kellemes órákat töltöttek. A társaság vasárnap érkezett haza.

— **Eljegyzés.** Winklersteini Winkler Ernő, szepesszombati főszolgabíró, a tátrai fürdők biztosa, a szepesmegyei uri társaság kedvelt és nagyrabecsült tagja eljegyezte Tóth Béla gyógyszerésznek és nejének Göttl Irmanak gazdag műveltségű leányát Annuskát. Az eljegyzés felett való örömben nemcsak városunk előkelő körei osztoznak, hanem Szepes és Sáros vármegyék legtöbb családjája is, kikkel a boldog vőlegény rokonságban áll.

— **Egy jótékony asztaltársaság.** A Polgári asztaltársaság a héten közgyűlést tartott, mely alkalmával elhatározta, hogy 100 gyermeket felruház. A cselekedet dicséretre nem szorul, ellenben fényesen igazolja, hogy nemesszívű emberek bőven vannak városunkban.

— **A színésziskola megnyitása.** A debreczeni Solymossy-féle színésziskolát f. hó 15-ikén nyitották meg. Az ünnepi megnyitáson jelen voltak Weszprémy Zoltán főispán, Oláh Károly tanácsnok és még igen sokan, akik a művészeti ügyek iránt érdeklődnek.

— **Uj polgármesterek.** Rózsahelyen Székely Miklós dr. törvényszéki bírót, Makón Galambos Ignác drt választották meg polgármesternek.

— **Kolozsvár átírata.** Kolozsvár sz. kir. város átíratban kéri a törvényhatóságokat, hogy támogassák őt az országgyűléshez és kormányhoz intézett ama feliratában, melyben a rendőrség államosítását kéri az egész országra.

— **Uj rend a fővárosnál.** A fővárosnál csak délelőtt tartanak hivatalos órákat. Vasárnapokon és ünnepeken, amennyiben a közszolgálat megengedi, a személyzet felváltva csak ügyeletes szolgálatot teljesít. Husvét, pünkösöd és karácsony első napján, nagypénteken, urnapján, március 15-ikén és augusztus 20-ikán egyáltalában nem tartanak hivatalos órákat.

— **Frics József halála.** A magyarországi nyomdászok Nesztora Frics József, a város könyvnyomda vállalatának nyugalmazott üzletvezetője f. hónap 14-ikén 82 éves korában elhunyt. A megboldogult negyven évig szolgálta a várost kitartó szorgalommal, nagy munkakedvvel és példás hűséggel. Vezetése alatt a városi nyomda tekintélyben nagyot emelkedett és rohamos fejlődése kétségkívül a Frics József érdeme. Képzett, tanult nyomdász volt, az okos adminisztrációhoz alaposan értett és míg folyton a város érdekeit nézte, a vezetésére bizott nyomdai személyzetnek atyai jóakarója és őszinte barátja volt. 1900-ban ment nyugalomba és azóta betegen, testben meggyöngyítve családjának gondos szeretete aranyozta be életének alkonyát. Temetése f. hónap 15-ikén ment végbe nagy részvéttel. Haláláról a Magyarországi könyvnyomdászok egyesülete, s a városi nyomdavállalat és a gyászoló család adott ki jelentést. Nyugodjék békével.

— **Temesvár munkásházakat épít.** Temesvár sz. kir. város közönsége elhatározta, hogy 480,000 K kölcsönrel 200 munkásházat épít. A költségek

évi törlesztéséből a földművelési kormány 2%-ot vonat el.

— **A tanyai iskolák új tanítói.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a debreczeni tanyai állami elemi népiskolához a gondnokság ajánlatára Kiss Aladár, K. Nagy Sándor és Bánki Gábor tanítókat nevezte ki. Mintán pedig még öt újonnan emelt iskolához kell tanító, a miniszter ezen állásokra is pályázatot hirdetett. Az öt állásra 19-en pályáztak. A gondnokság legközelebb tartandó ülésén fogja megtenni ajánlatát.

— **Tanyai iskolagondnoksági ülés.** A debreczeni tanyai állami elemi népiskola gondnoksága f. hónap 23-ikán, azaz szerdán délután 3 órakor ülést tart a városház kistanácstermében.

— **Miniszteri megbízás.** A belügyminiszter a debreczeni közigazgatási tanfolyam igazgatójává Czegléd Mihály dr. tiszti főügyészt, igazgató helyettesé pedig Oláh Károly városi tanácsost nevezte ki.

— **Állatorvosi kongresszus.** Az állatorvosi kongresszusra a városi tanács Király Gyula gazdasági tanácsnokot és Csáky János vágóhídi igazgatót küldte ki.

— **Templomavatás.** A lövőpetrii református gyülekezet lelki szükségletére Sesztina Jenő és neje Csanak Margit urasszony hatvanezer korona költséggel szép templomot építettek és azt vasárnap avatták fel ünnepek közt. A felavató ünnepségen jelen volt Weszprémy Zoltán főispán is. A templomban a felavatás alkalmából Görömbey Péter szabolcsmegyei esperes mondott magaróptü imát, majd Szele György debreczeni lelkész hirdette a szent falak között az Isten ígését. A hivek hálaimája az Istenhez fordult, hogy áldaná meg áldásának bőségével a nagylelkű adakozókat, kik hajlékot építettek az Urnak és módot nyújtottak arra, hogy a hivek lelki szükségleteiket kielégíthessék. A nemes cselekedet önmagában hordja jutalmát és dicsőítő szavakra nem szorul. Ennek dacára hálás szívvel emeljük ki a nagylelkű adakozók áldozatkészségét és hitbuzgalmát főleg a mai önző világban, melyben minden vonalon az én jut előtérbe.

— **Hamis kiállítási kitüntetések.** A mindinkább elszaporodó kiállítások amugy is nagyon csökkentik a kiállítási kitüntetések értékét. Ehhez járul még az is, hogy vannak kiállítások, amelyeknek kitüntetésait egyszerűen meg lehet venni. Mint a német kiállítási központ jelenti, legujabban a fenti visszaéléseken kívül még az is gyakori eset, hogy egyes ügynökök az iparosok és kereskedők hiuságával párosult tudatlanságát arra használják fel, hogy hamis és így teljesen értéktelen kiállítási érmeiket drága pénzen adnak el és így az illetőket nemcsak anyagilag károsítják meg, hanem a hatóságokkal is összeütközésbe hozzák, miután hamis kitüntetések használata egyes esetekben törvénybe ütköző kihágásnak minősítetik. Az Országos Ipar-egyesület felkéri iparosainkat, hogy támogassák a kiállítási központot abban a föladatában, hogy az ilyen kiállítási szédelgőktől megszabadítsák társaikat és ahol ily ügynök bárkinél személyesen, vagy írásban jelentkezne ajánlatával, jelentsék fel a rendőrségen.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. P. dr. Helyben. Becses kérdésére a felelős szerkesztő a következő feleletet küldi. Nem akartunk az említett kérdés-sel foglalkozni, mert a helyi lapok bőven és igazságosan, világosan és elfogulatlanul számoltak be arról olvasóinknak. Mi leginkább közigazgatási és városi érdekeket szolgáló cikkelyeket írunk és közlünk. De nem foglalkozunk azzal azért sem mert lapunk a hét utolsó napján jelenvén meg, tudósításunkat elkésve kapná olvasóközönségünk, mely mind olvassa a napi lapokat. Végül pedig, hacsak kikerülhetjük, kikerüljük az illető ur sokoldalú tevékenységének bírálatását.

O. Szolnok. A kívánt értesítést táviratban elküldtem Szolnokra. Onnan visszajött a távirat ezzel: „címzett megyeházán ismeretlen”. Bizonyosan tévedés van a dologban. A kérdezett ur különben itthon van és bármikor fogad.

R. S. Arad. A küldött felvilágosítást köszönöm és felhasználom.

Dr. Sz. S. Helyben. Nézetem szerint jobb most az ügyet egyelőre nem bolygatni. Ha majd eldől, hozzászólhatunk. A beküldött cikkely akár egy év múltán is érdekes és időszerű lesz. A másikra nézve magam is azt hiszem, hogy a bálványimádás korszaka véget ért. A gyümölcs megérett és a földre hullott.

Versíró Valamelyik vidéki lap bizonyosan szívesen veszi a verset, mi azonban nem használhatjuk, mivel verseket egyáltalában nem közlünk.

Világító. Ugy hallottuk, hogy a munkálatok készen vannak és e hó végén az üzem megindul.

Hirdetések.

12,349/1908. sz.

Must eladási hirdetés.

A városi szegényház szőlőtelepén termelt 70—80 hektoliternyi olasz rizlinggel vegyes must, folyó hó 22-én délelőtt 10 órakor a szegényház gondnoki irodájában megtartandó szóbeli árverésen el fog adatni.

Az árverésben résztvevők kötelesek az árverés megkezdése előtt a bizottság elnökének kezéhez 100, azaz száz korona bánatpénzt készpénzben letenni.

Vevő köteles leendő a szükséges mennyiségű hordót a gondnok által megjelölt napon, az intézet telepére kiszállítani, a mustot a leszüretelés napján elszállítani s az esedékes árösszeget az intézet gondnokának kezéhez egy összegben azonnal lefizetni.

A megjelölt mennyiségért szavatosság nem vállaltatik.

A szőlő leszedése és beszürése a szegényház gondnoka által fog eszközöltetni.

Debreczen, 1908 szeptember 14.

Oláh Károly,
a szegényügyi bizottság elnöke.

9764.
VI. 1908. szám.

Hirdetmény

a népfölkelés jelentkezéséről.

Az 1893. évi XXXVII. t.-cikk alapján mindazon, a város területén tartózkodó katonailag kiképzett népfölkelésre kötelezettek, kik a közös hadseregben, a hadtengerészetben, a honvédségben, ezek póttartalékában, vagy a csendőrségnél szolgáltak, továbbá oly katonailag ki nem képzettek, kik népfölkelési (rózsaszintű) ajánlati lappal el vannak látva, f. évi október hó 1., 2., 3., 5. és 6. napjain reggel 7 órakor a péterfiai „Hon-

véd laktanyában“ személyesen megjelenni, vagy írásban jelentkezni tartoznak.

A jelentkezéshez vasuton utazó népfölkelésre kötelezettek, ha magukat a népfölkelési igazolványi könyvvel az állomási pénztárnál igazolják, a katonai dijszabásban megállapított menetdíj-kedvezményben részesíttetnek, illetve katonamenetjeggyel utazhatnak. Hogy pedig a népfölkelés jelentkezése által mindenki foglalatosságában a legrövidebb ideig gátoltassék, a megjelenésre a következő sorrend állapittatik meg, ugymint:

1908 okt. 1-én az 1874. . . . évben születtek és fiatalabbak
 „ „ 2-án „ 1873. és 1872. „ „
 „ „ 3-án „ 1871. és 1870. „ „
 „ „ 4-én szünet
 „ „ 5-én „ 1869. és 1868. „ „
 „ „ 6-án „ 1867. és 1866. „ „

A személyes jelentkezéshez a népfölkelési igazolványi könyv és az ajánlati lap (kilépti bizonyítvány) elhozandók, az írásbeli jelentkezéshez pedig csatolandók. Írásban jelentkezhetnek: a tisztjelöltek, papok, az állami és közigazgatási tisztviselők s egyéb alkalmazottak, továbbá a betegek, a tengeren vagy külföldön utazók, a népfölkelési szolgálat alól fölmentetnek: az erdészek, bányászok, posta, távirtda, vasut, gőzhajó szolgálatában alkalmazottak és a fogházakban letartóztatottak.

Az írásbeli jelentkezéshez Debreczenben a katonai és illetőségi ügyosztálynál (Piac-u., városház épület I-ső emelet 17. sz. a.) ingyen „Jelentkező-lap“ kapható, melynek kitöltésére s egyéb kezelésére nézve a katonai és illetőségi ügyosztály és a jelentkező-lapra nyomtatott „Figyelmeztetés“ nyujt felvilágosítást.

Az itt tartózkodó, de (Ausztriában) a birodalmi tanácsban képviselt tartományokban és királyságokban honos népfölkelők hasonló minőségben és módzatok között tartoznak jelentkezni, mint magyar honosok.

A jelentkezés igazolatlan elmulasztása 4—10. egész 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, esetleg megfelelő szabadságvesztéssel büntetetik.

Figyelmeztetés. A jelentkezésnél — különbeni elzárás terhe mellett — mindenki józan állapotban tartozik megjelenni.

Debreczen, 1908. évi szept. 12-én.

A városi tanács katonai és illetőségi ügyosztálya.

Hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város házi pénztárának és az általa kezelt alapoknak 1909. évi költségelőirányzata elkészült és az a törvény rendelkezéséhez képest a folyó év és hó 13-ik napjától közszemlére kitétetik a város számvevői hivatalánál (Városház, I. emelet) ahol is a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Erről a város adózó lakossága azon felhívással értesítetik, hogy a költségvetésre vonatkozó netaláni észrevételét a közgyűlés napját megelőző öt nappal írásban a városi tanácshoz adják be.
 Debreczen, 1908 szept. 12.

A városi tanács.

$\frac{10,085}{1908}$ sz.

Pályázati hirdetés.

A debreczeni m. kir. gazdasági akadémiánál Debreczen szab. kir. városnak két alapítványi ingyenes helye, az 1908—1909. tanévre üresedésbe jövőn, felhivatnak azon debreczeni születésű és illetőségű ifjak, akik a debreczeni gazdasági akadémiába hallgatóul felvéve vannak s akik ezen alapítványi helyek valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy kellő okmányokkal felszerelt kérvényeket f. 1908. év szeptember hó 20-ig a Városi Tanácshoz adják be.

Debreczen, 1908. évi augusztus hó 26-án.

A városi tanács.

3420—1908. szám.

Versenytárgyalási hirdetmény.

A hajdudorogi m. kir. dohánybeváltó hivatalnál munkás menhely fog létesíttetni, melyre 6628 korona 50 fillér irányoztatott elő.

A fentebb megjelölt építési munka versenytárgyalására vállalkozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy egy koronás bélyeggel ellátot, és valamimely állami pénztárnál vagy adóhivatalnál letett 5% óvadékról szóló nyugtával felszerelt írásbeli zárt ajánlatukat ezen építési mukálatokra folyó év szeptember hó 26 ik napjának délelőtti 10 óráig ezen m. kir. dohánybeváltó felügyelőség-nél nyujtsák be; ahol a terv és költségvetés a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlatba kiteendő, hogy az általános és részletes építési feltételeket ismeri, azoknak magát aláveti. Szóbeli vagy elkésetten, valamint táviratilag tett; továbbá oly ajánlat, melyhez készpénz vagy értékpapir van csatolva, figyelembe vétetni nem fog.

Debreczen, 1908 augusztus hó 25.

Helyettesítőleg.

(Olvashatatlan aláírás.)

!! MEGJELENT !!

□ A VÁROSI TANÁCS KIADÁSÁBAN □

DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS ÉRVÉNYBEN LÉVŐ SZABÁLYRENDELETEINEK GYŰJTEMÉNYE.

Az 564 oldal terjedelmű vaskos kötet ára

2 KORONA.

Kapható a városi könyvnyomda-vállalat irodájában. Kossuth-utca, városház-épület.